

**Západočeská univerzita v Plzni, Fakulta designu a umění
Ladislava Sutnara**

Diplomová práce

**TVOŘÍM, TEDY JSEM
ÚHEL POHLEDU**

BcA. Karolína Jiříčková

Plzeň 2022

Západočeská univerzita v Plzni, Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Sochařství

Specializace Socha a prostor

Vedoucí práce: doc. MgA. Luděk Míšek

Katedra výtvarného umění, Fakulta
designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeská univerzita v Plzni

Diplomová práce

BcA. Karolína Jiříčková

Plzeň 2022

vložené zadání

Prohlašuji, že jsem své umělecké dílo vypracovala samostatně a nejedná se o plagiát.

BcA. Karolína Jiříčková

Plzeň, 29.4 2022

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji vedoucímu mé diplomové práce, panu doc. MgA. Ludřkovi Míškovi.

Mé poděkování patří vedoucímu ateliéru panu doc. MgA. Benediktovi Tolarovi za podporu, mé poděkování patří i panu profesorovi Jiřímu Beránkovi, který mi toho mnoho do života dal.

Dále bych chtěla poděkovat bratrům Michalovi a Martinovi Kalistů za jejich nekonečné rady a pomoc při práci se zpracováním a manipulací s žulou, protože bez nich bych realizaci projektu fyzicky nezvládla. A taktéž kamenolomu Průmysl kamene Slatina.

V neposlední řadě také děkuji svému oponentovi, sochaři a šperkaři Pavlu Opočenskému, za jeho přínosné podmínky.

Obsah

1	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	7
2	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY.....	8
3	PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY.....	10
	3. 1 Proces přípravy	10
	3. 2 Proces tvorby.....	10
4	POPIS DÍLA, TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA, PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	12
	4. 1 Popis díla	12
	4. 2 Technologická specifika	12
	4. 3 Přínos práce pro daný obor.....	13
5	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	13
	a) Knižní a periodická literatura.....	13
	b) Internetové zdroje.....	13
6	RESUMÉ.....	14
7	SEZNAM PŘÍLOH.....	15

MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

„Zrod díla umělce je obestřen tajemstvím, záhadou, mystériem. Dílo se svému tvůrci v procesu vymkne, začne žít vlastním životem, stane se osobností, subjektem s reálným materiálním životem vyzařujícím vlastního ducha, stane se bytostí. Není tedy žádným libovolným náhodným jevem, lhostejně přebývajícím v duchovním životě, ale je stejně jako každá jiná bytost vybaveno aktivními silami schopnými dalšího vývoje. Žije tedy, vykonává určitý vliv a podílí se na tvorbě duchovního klimatu.“ (1)

Od začátku jsem věděla, že chci pracovat s žulou. Po zkušenosti ze čtvrtého semestru studia oboru Sochařství, specializace Keramika, kde jsem realizovala práci s názvem Křehká stébla, jsem se v tom utvrdila. Chtěla jsem využít kontrastu křehkého bílého porcelánu, ze kterého jsou stébla odlita, a neživé přírody - tmavého kamene, který je částečně opracován.

Bakalářskou práci jsem zpracovala na téma Moje socha je moje stopa, kde mým záměrem byla kombinace materiálu a využití jejich následného kontrastu v kontextu s umístěním v interiéru. Technologie se odvíjela podle zvolených přírodních materiálů, tedy žuly a železa, a způsobu jejich zpracování a celkové koncepce díla. Šlo mi o alternativní pohled na použití žuly a její ne zrovna obvyklou kombinaci s materiálem jiným.

Tím pádem byla jasná volba jít na magisterské studium k profesoru Jiřímu Beránkovi, oponentovi mé bakalářské práce, s níž jsme se v mnohém shodli. První práce pod vedením pana profesora byla Křížová cesta. Cílem práce bylo zareagovat sochařskou prostorovou instalací v duchu land artu na danou lokalitu, která by po mém neinvazivním zásahu byla povýšena. Křížová cesta by byla tvořena z žulových kamenů. Jednalo se jen o abstraktně pojaté objekty, kde na každém by byl zásah člověka pouze v lince, hraně nebo jiném „letmém přiblížení“. Sice zde nebude zobrazeno nic konkrétního, ale náznak u každého zastavení bude. Tento projekt zůstal bohužel ve stádiu rozpracovanosti vinou první vlny covidu-19.

Po prostudování možností zadaných témat diplomových prací byla tato volba jednoznačná. „Tvořím, tedy jsem“ je sice téma svou víceznačností zavazující, ale zároveň nabízející komfort svobodné tvorby.

Vybrala jsem si takové téma, v němž budu moci experimentovat, hrát si a nebýt spoutaná určitými pravidly. Jediné, co jsem si určila, bylo pracovat

(1) KANDINSKY Wassily O duchovnosti v umění, vydalo nakladatelství Triáda 2009, ISBN: 978-80-87256-08-4

s kamenem, konkrétně s žulou. Věděla jsem, jak žula vizuálně reaguje i v kombinaci s jinými přírodninami.

Neměla jsem definitivní představu, jak bude výsledný objekt vypadat, ale po konzultacích se sochařem Pavlem Opočenským, který má s žulou jako materiálem zkušenost, a s postupem času moje vize nabývaly na konkrétnosti. Šlo jen o to zvolit si, jakou cestou se vydám, což se ukázalo těžší, než jsem předpokládala. Sice jsem na sebe kladla zbytečně vysoké nároky, a to jak po stránce finanční, tak fyzické, ale nakonec jsem se rozhodla udělat objekt pouze jeden a využít zkušeností k posunutí se dál. K vnímání vlastností hmoty v prostoru a čase.

TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

„Někteří zastávají názor, že Krása znamená určité postavení všech částí, tedy souměrnost a proporci spolu s lahodícími barvami - my však tento názor nezastáváme; v první řadě proto, že části jsou rozestavěny jen ve věcech složených a žádná věc jednoduchá by pak nemohla být krásná. Přesto však vidíme celistvé barvy a světla, hlas, záblesk zlata, bělost stříbra, Vědu, Duši, Mysl a Boha, a to vše se nám jeví jako velmi krásné a těší nás to. Dodejme, že proporce zahrnuje všechny části složeného předmětu, a to tak, že nesídlí v žádné z nich, ale ve všech společně. Proto také žádná z částí sama o sobě nemůže být krásná. Proporce složeného celku však vznikla z jeho částí, z čehož vyplývá absurdní závěr, že věci, jež nejsou přirozeně krásné, by mohly krásu zplodit.“ (2)

„První známkou člověka bylo přesunutí hmoty. Přesné umístění kamene na zemi neslo zprávu... Kámen a jeho místo byly bodem na zemi, který vyjadřoval hmotu obývanou duchem.“ (3)

„Norberg-Schultz i Fehn sice hovoří o počátcích architektury, jejich slova je však možné vztáhnout i na jiné objekty, než jsou stavby. Typickým artefaktem, jenž může v prostoru sehrát obdobnou roli, je sochařské dílo. Také socha umístěná ve venkovní prostoru může zakládat prostorové ohnisko, být bodem, k němuž je vztahena okolní krajina či městské prostranství a který tak spoludefinuje strukturu svého okolí. Socha také svým významovým poselstvím naplňuje místo nějakým duchovním obsahem, proměňuje tak určitou prostorovou situaci ve skutečné, tj. významuplné místo.“ (4)

(2) FICINO Marsilo, *De amore*, ed. Rensi, s. 64-69, ISBN: 1137539453

(3) FEHN Sverre, *Works, Projects, Writings, 1949-1996*. Milano, s.243
ISBN-10 : 1885254644, ISBN-13 : 978-1885254641

(4) Artscape - Norway, vydala Architectura & Galerie Jaroslava Fragnera. Praha, 2016. ISBN 978-80-88161-00-4

„Přímý dialog uměleckého díla s kolemjdoucími chodci i danou prostorovou situací byl také podmětem pro vznik dalších nových forem umění ve veřejném prostoru. Již dávno to není pouze umělecké dílo jako trojdimenzionální objekt trvale umístěný v prostoru. Do kategorie umění ve veřejném prostoru dnes patří i dočasné instalace, konceptuální projekty, světelné efekty, performance, různé druhy a přesahy uměleckého díla do sociální akce, ale na druhé straně takové trvalé materiální umělecké projevy, jako je land art či průniky architektonických, urbanistických a krajinářských intervencí, kdy nelze rozlišit, zda jde o plastiku, stavbu nebo rovnou modelaci terénu a městského prostoru. Výtvarná díla nebo drobná architektura, propojující užitkovou a čistě estetickou funkci, zabydlují i volnou krajinu.“ (5)

Už před rokem, když se vybírala témata diplomové práce, jsem věděla, že chci kombinovat kámen a vodu. Podstatným základem bylo využití žulového monolitu. Zpočátku jsem chtěla vytvořit Land art uprostřed krajiny poblíž potoka, tůňky nebo jiné vodní plochy. Plány se změnily v září.

Zprvu jsem začala spolupracovat se Základní školou pro zrakově postižené děti v Plzni, která mi dala zadání vodního prvku do areálu školy. Záměr byl stávající prostředí areálu školy, které bylo v rekonstrukci, esteticky povýšit. Můj koncept byl následující: kovová konstrukce, tvořící součást vodního prvku, bude připevněna nad kamenem. Z ní poteče voda na kámen a bude po něm stékat díky frekvenčním tryskám umožňujícím různý dopad vody na kámen, a tím i efekt ze zvuků vody. Kámen je z každé pohledové strany opracován, tedy broušen a vrtán. Slouží následně také jako hmatový objekt. Objekt je zapuštěný v zemi, kde odtokovým kanálem odtéká voda do technické jímky. Použitým materiálem je kámen žula, konstrukci tvoří kov corten.

Základní škola měla o realizaci zájem do té doby, než se začal navyšovat rozpočet kvůli všem technickým komponentům, které byly potřeba pro samostatné čištění bezúdržbového vodního prvku. V prosinci jsem sehnala sponzora, jenž by vše zainvestoval. Měla jsem i firmy, které by dodaly veškeré vybavení. A v neposlední řadě právníka, aby bylo vše formálně v pořádku. Jediné, co se po škole žádalo, bylo podepsání smlouvy. To se však zdálo asi nad jejich síly a koncem ledna od projektu odstoupili.

(5) Petr Wittlich, *Pomník a město*, in: Milena Freimannová (ed), *Město v české kultuře 19. století*
Praha 1983, s.267

Zůstal tedy zatím nezrealizovaný, i když měl sponzora a firmy - vše ztroskotalo na formalitách a neochotě úřednic. Aniž by musela instituce cokoliv investovat, byl by na jejím pozemku zadarmo umístěn vodní prvek. Výtvarník si sežene sponzora, stavební firmy a jediné, co se požaduje, je vhodný prostor – ale přesto se domluva nezdaří.

Vrátila jsem se tak prvotnímu návrhu monolitu a vedle něj umístěné desce, která vznikla při jeho zpracování. Monolitický kvádr, který je z každé strany jinak opracovaný, se stává též haptickým objektem. Než jsem přešla na kámen, nejdříve jsem si haptické objekty modelovala v hlíně jako dlaždice, na kterých jsem si případný reliéf zkoušela.

Výsledný dojem měl působit tak, že monolit vytvořila příroda sama a já jsem se stala jen prostředníkem zůstávajícím pokorně v pozadí. Reliéf - jakousi páteř monolitického kvádru - jsem nakonec použila jen na jedné straně kamene.

PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY

3.1 Proces přípravy

3.2 Proces tvorby

„Kolik krásy se shoduje s přírodou, když je zdobena tolika rozmanitými barvami. Je něco krásnějšího než světlo, které samo o sobě barvu nemá, dává vníknout barvám všech věcí tím, že je ozařuje?“ (6)

Na začátku jsem si musela vybrat lokaci, odkud kámen dopravím.

Zvolila jsem lom v obci Slatina (Průmysl kamene a. s. Slatina). Šest kilometrů odtud máme chalupu a vím, jak žula, co se v této oblasti těží, vypadá. Byl to vždy častý směr mých výletů, a trvalo dlouho, než jsem vybrala ten pravý blok mezi množstvím krásných kusů.

Nejdříve jsem z hlíny udělala zmenšené modely žulových kamenů, které jsem odlila do sádry. Postupně jsem měla množství sádrových modelů, na kterých jsem zkoušela případné úpravy. Při tom jsem se inspirovala výtvarníky, kteří s kamenem pracují. Například Aleš Veselý, Heinz Mack, Michael Heizer, Pavel Opočenský, Jiří Kačer, Karl Prantl, Jiří Beránek.

(6) Hugo ze Svatého Viktora: *O třech dnech*, Praha, OIKOYMENH 1997
úryvek o barvách, světle, přírodě, Bohu, umění, ISBN: 80-86005-61-5

„ Pro mne je nejzajímavější fází samotná práce, tedy vytváření. Proměna utopie v reálnou skutečnost. Pro tuto fázi jsem si nechával vždy co nejvíce volného protoru, abych to ‚ono‘ mohl realizovat ve stavu plné koncentrace. Měl jsem pocit, že čím víc toho budu mít vymyšleno předem, tím bude koncentrace menší. Takže v tom byl úmysl...“ (7)

„Kačerovy sochy respektují přírodní tvar, který bývá podtrhnut geometrickými liniemi. Nestává se, aby jeho sochy překračovaly rozměry lidské postavy. Od roku 1985 Kačer nazývá většinu svých děl *Fragmenty*. *Fragmenty* jsou v dílech nositeli různých významů. Označují kus kamene jako menší část horniny, který si člověk využil, aby ho opracoval. Samotný opracovaný kámen je zpravidla něčím, v čem nelze najít začátek ani konec, je tedy jakousi částí dokonalého abstraktního tvaru, který lze extrapolovat oběma směry.“ (8)

„...Staví nás před kámen. Vede nás k jinému pochopení smyslu plastiky a k jinému myšlení o umění vůbec. Jeho cesta je cestou neustálého oprošťování sochařského projevu a cesta ke stále větší skromnosti a pokoře. Neboť v pokoře je síla.“ (9)

„Čím více se vzdalujeme od naší drobné planety, tím opuštěněji se cítíme. Opuštění v tom zvláštním a neuchopitelném prostoru, v němž nejsme ani zrnkem prachu. A vkročíme- li pak znovu na rodnou hroudu, to tušení něčeho, co nás neskonale přesahuje, neodchází. A tehdy si lze uvědomit, co asi vyjadřují ‚tajemné‘ kresby na planině Nazca. Aniž bychom si to uvědomovali, kreslíme pomatené vzkazy skrytým bohům a oni se od nás odvracejí. Až jednou pochopíme nepopsatelný význam každého stébla trávy, teprve tehdy se staneme chápající a nezbytnou součástí toho, z čeho jsme měli hrůzu. Až začneme tiše našlapovat, pak možná začneme tvořit.“ (10)

(7) VESELÝ Aleš, SCHONBERG Michal ,rozhovory s Alešem Veselým, *Projdi tou branou!* Praha 2006, ISBN80-7215-291-2

(8) <https://www.gemagalerie.cz/jiri-kacer/>

(9) PRANTL Karl, *Kameny, Dům u Černé Matky Boží* : 27.9.2001-6.1.2002 = *Steine*, ISBN 80-7056-098-3

(10) Prorůstání - od země k zemi, kolektiv autorů, Plzeň 2020,ISBN 978-261-0928-3

POPIS DÍLA, TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA, PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

4.1 Popis díla

Kámen vyzařuje magnetickou přitažlivost a inspiruje diváka k přemýšlení. Čas ve vztahu ke kameni je v této práci jeden ze základních prvků tvůrčí metody. Žula, patříci k jednomu z nejtvrdějších sochařských materiálů, vyžaduje při práci vedle časové náročnosti také mimořádné fyzické vypětí. K tomu se přidruží problematika práce v prostoru a času s jejich zákonitostmi.

Můj 210 centimetrů vysoký, 60 cm široký a 73 cm hluboký monolitický kvádr i k němu příslušící stejně široká a vysoká deska (ve skutečnosti je z ní ještě půl metru zakopáno v zemi) je připomínkou starých kultur a monolitických staveb. Už odedávna byl kamenům připisován mýtický význam, ať už v různých náboženstvích jako obětní kámen či k uctívání božstev byl i součástí různých rituálů. Inspiruje mě, jak různé kultury zpracovávaly kámen. Jak to dělali lidé v prehistorii a kultury „sžité s přírodou“.

Otvory po provrtání jen odhalují vnitřní svět kamene a naznačují možnou neznámou funkci... I díky jedné vyleštěné straně kamene a desky/krajiny následně vzniká i haptický objekt. Tak ostatně může působit i deska, jejíž tloušťka se pohybuje od předního kraje o síle 1 cm do zadních 10 cm. Právě zčásti opracovaný, různě provrtaný, řezem poznamenaný balvan a deska v sobě zachovávají sílu přírody, kterou někdy umocním, jindy naruším svými zásahy. Vytvářím tím působivě mohutný objekt, který zároveň oslovuje jakousi křehkostí. Křehkost objektu je umocněna zrcadlením dvou protilehlých vyleštěných ploch, díky odrazům vzniká hra světla a následně se opakuje i v mezeře mezi kameny. Možná brána do neznáma.

4.2 Technologická specifika

Nejdůležitější strojní operací k rozpojování hornin jsou vrtací práce. Do vývrtů se vkládá trhavina, která se přivede k výbuchu a uvolněná energie rozpojí horninu. Vrty na mém velkém kameni byly provedeny vrtacím pneumatickým kladivem Permon VK17, vrtákem číslo 32.

„K provádění vrtů pro rozpojování hornin se nejčastěji používá pneumatických vrtacích kladiv. Kladiva jsou poháněna stlačeným vzduchem od kompresorů. Rozdělují se na ruční, sanová a ponorná. Pracují způsobem příklepným, při čemž se energie úderu pístu při vrtání přenáší na horninu přes vrtací tyč a vrtací korunkou nebo přímo přes vrtací korunku. Hornina je rozpojována záseky nástroje, který se otáčí.“ (11)

(11) RYBÁK, Bohumil. *Stroje pro těžbu a zpracování kamene. Praha 1985, SNT*

Následně se do vrtů daly klíny a kámen byl rychle stržen. Tím došlo ke zlomení kamene a stržení, čímž se vytvořila tzv. páteř-reliéf na přední části velkého kamene. Vrty nejsou rovnoběžně vyvrtané, aby se vizuálně umocnil celkový pohyb reliéfu. Pravá strana kamene byla odstřelena od horniny. Je to strana letová a je v ní křemičitá žíla. Levá strana je odříznutá dělicí pilou, kotoučem v průměru 3 metry (pila Henschel). Kotoučové pily jsou určeny k odřezávání desek a bločků kamene diamantovými kotouči.

Po odstřelu bloku bylo potřeba následné navrtávání a odlamování kamene a nakonec řezu na kotoučové pile. Když byly kámen a deska hotovy, transportovali jsme je z lomu na zahradu chalupy. Následně jsme i s pomocníky a bagrem kámen vztyčili. Poté jsme ho vyklínovali kvůli stabilitě. Krajinu (deska stojí 16 cm vedle kamene hladkou stranou k uříznuté desce monolitu), jež vznikla ze stejného bloku, ze kterého byl ustřelen jako monolit, jsem instalovala vedle něj. Symbolizuje odhmotnění, zároveň odtrnutí hmoty. Vzniklý průhled je jemný a zároveň velice emotivní. Umocňuje ho i již zmíněná hra s odrazem a obrazem, kterou jsem dosáhla díky vyleštění protilehlých ploch.

Popis leštění

Použila jsem vysoce účinný leštící diamantový kotouč na kámen, zejména na žulu a mramor dryplex. *Pružný diamantový leštící disk je opatřen na rubu silným suchým zipem, kterým se připne na unašeč a ten se našroubuje na hřídel elektrického náradí. Výhodou je leštění za sucha. (12)*

4.3 Přínos práce pro daný obor

V Čechách mnoho sochařů s kamenem nepracuje. Asi vědí proč. Tato práce je důkazem, jak je v této době obtížné dělat velké sochy, pracovat s těžkým materiálem a bojovat s umístěním, pokud nechcete dělat kompromisy a nepracovat pomalu s metrovým molitanem, aby byl objekt dobře transportovatelný a nebyly s ním problémy.

Rozhodla jsem se pro materiál, který je mi nejbližší. Žula je nádherná. Má sice své limity a mnohá úskalí, ale radost z ní je nanahraditelná. Porozuměla jsem kameni, jeho křehkosti i nezničitelnosti. Naučila jsem se na něj dívat z dálky i v detailu, z mnoha stran. Úhel pohledu je u mého objektu hodně důležitý, ať už si divák prohlíží monolit nebo se dívá průhledem mezi monolitem a deskou. Opět se nabízí symbolické zachycení vztahu prostoru a času. My tu nebudeme, ale opracovaný kámen v krajině zůstane.

(12) <https://www.gent.cz/produkt/dryplex-125-lestici-diamantovy-kotouc/>

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

a) Knižní a periodická literatura

(1) *KANDINSKY Wassily, O duchovnosti v umění, vydalo*

nakladatelství Triáda 2009, ISBN: 978-80-87256-08-4

(2) *FICINO Marsilo, De amore, ed. Rensi, s. 64-69, ISBN: 1137539453*

(3) *FEHN Sverre, Works, Projects, Writings, 1949-1996. Milano, s.243*

ISBN-10 : 1885254644, ISBN-13 : 978-1885254641

(4) *Artscape - Norway, vydala Architectura & Galerie Jaroslava Fragnera. Praha, 2016. ISBN 978-80-88161-00-4*

(5) *Petr Wittlich, Pomník a město, in: Milena Freimannová (ed), Město v české kultuře 19. století, Praha 1983, s.267*

(6) *Hugo ze Svatého Viktora, O třech dnech, Praha, OIKOYMENH 1997*

úryvek o barvách, světle, přírodě, Bohu, umění, ISBN: 80-86005-61-5

(7) *VESELÝ Aleš, SCHONBERG Michal, rozhovory s Alešem Veselým, Projdi tou branou! Praha 2006, ISBN80-7 215-291-2*

(9) *PRANTL Karl, Kameny, Dům u Černé Matky Boží : 27.9.2001-6.1.2002 = Steine, ISBN 80-7056-098-3*

(10) *Prorůstání - od země k zemi, kolektiv autorů, Plzeň 2020, ISBN 978-261-0928-3*

(11) *RYBÁK Bohumil, Stroje pro těžbu a zpracování kamene, Praha 1985, SNTL*

b) Internetové zdroje

(8) <https://www.gemagalerie.cz/jiri-kacer/>

(12) <https://www.gent.cz/produkt/drypalex-125-lestici-diamantovy-kotouc/>

6 RESUMÉ

For the topic of my master thesis I chose a sculpture-object for the exterior, using natural material, called „I create, therefore I am“.

I have always wanted to work with stone, because it is a material that inspires respect with its history and its unyieldingness, which is, however, only ostensible. Stone can be fragile and defiant at the same time. Either way, it fascinates me with its mass and inspires my awe.

In my first work with stone, I combined granite from a quarry in South Bohemia, with cast porcelain tubes to achieve a contrast in material.

For my bachelor's thesis sculpture-object for the interior, I used granite again and chose iron as the second natural material. The interior composition, made up of three stone blocks, complemented by a linear metal structure, required a thoughtful expression of the interrelationships between matter and drawing.

Despite my health problems, I decided to use my favourite material granite in my work with the theme „I create, therefore I am“. It was originally intended to form the basis of a water feature to be placed in a public space. Due to complications on the part of the client, the project was not materialized.

Therefore I decided to process the granite monolith and install the slab of the same material, that was created during the processing as a separate object in its own right. This time, I worked the stone by drilling, so-called stripping, a clean cut with a circular saw and then polishing. The biggest problem was transporting and installing the 210 cm high, 73 cm wide and 60 cm deep block and the slab, which was 260 cm high and 60 cm wide. Its thickness varies between the 1 cm of the front edge and 10cm on the back edge and it is therefore very fragile. The relief on one side and polished surface on the other side also contribute to the fragility of the slab. Because of that the work was demanding not only physically but also mentally. While working and burying the board 50 cm into the ground, I was constantly worried when it would crack. I am all the more satisfied with the final work and I think it is a path I could elaborate on in the future.

7 SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1: Fotodokumentace

1. Křehká stébla.....	17
2. Bakalářská práce.....	18
3. Křížová cesta.....	18
4. Návrhy a modely pro ZŠ.....	19
5. Vizualizace monolit.....	20
6. Průběh práce v lomu.....	22
7. Transport bloku a desky kamene.....	23
8. Proces leštění.....	24
9. Umístění.....	25
10. Výsledná podoba DP.....	26

Příloha 2: CD obsahující soubor Diplomová práce

1. Křehká stébla Foto: vlastní

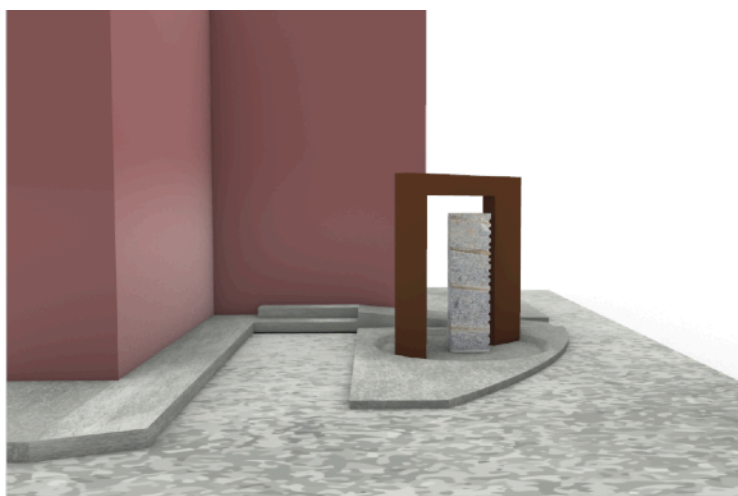
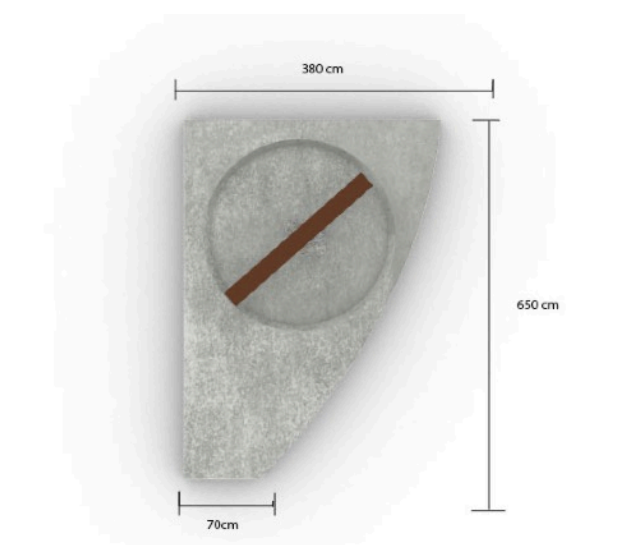
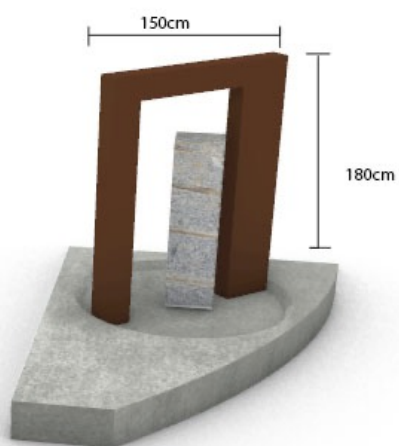
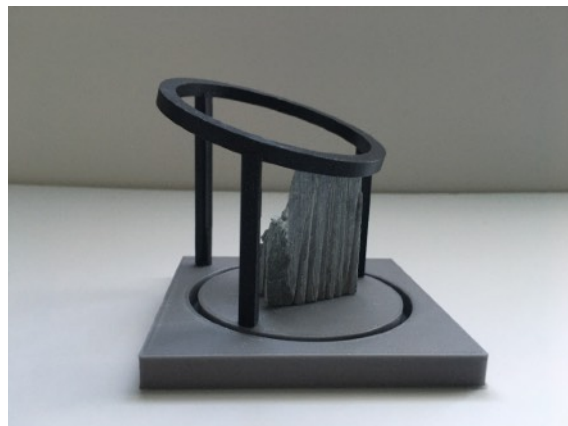
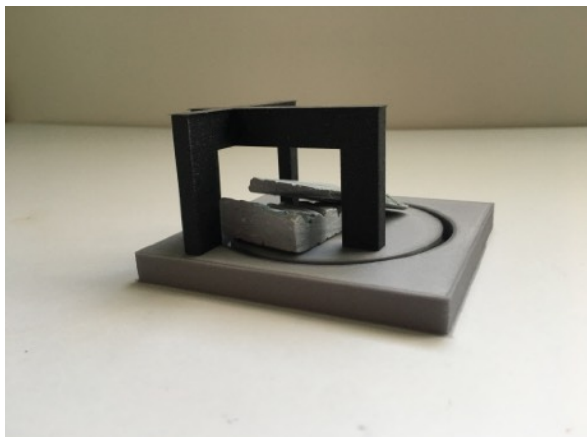
2. Bakalářská práce Foto: Vojtěch Kuřátko

3. Křížová cesta Vizualizace: vlastní

4. Návrhy a modely pro ZŠ

5. Vizualizace monolit Radovan Kissoczy

6. Průběh práce v lomu Foto: vlastní

7. Transport bloku a desky kamene Foto: vlastní

8. Proces leštění Foto: Helena Herbrychová

9. Umístění Foto: vlastní

10. Výsledná podoba DP Foto: vlastní, Helena Herbrychová

